

Karacaoğlan

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kiŐisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Őiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıŐtır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

Karacaoğlan (17. yüzyıl)

1606' doğduğu, 1679'da ya da 1689'da öldüğü sanılmaktadır. Yaşamı üstüne kesin bilgi yoktur. Bugüne değin yapılan inceleme ve araştırmalara göre 17.yy'da yaşamıştır. Nereli olduğu üstüne değişik görüşler öne sürülmüştür. Bazıları Kozan Dağı yakınındaki Bahçe ilçesinin Varsak (Farsak) köyünde doğduğunu söylerler. Gaziantep'in Barak Türkmenleri de, Kilis'in Musabeyli bucağında yaşayan Çavuşlu Türkmenleri de onu kendi aşiretlerinden sayarlar. Bir başka söylentiye göre Kozan'a bağlı Feke ilçesinin Gökçe köyündendir. Batı Anadolu'da yaşayan Karakeçili aşireti onu kendinden sayar. Mersin'in Silifke, Mut, Gülnar ilçelerinin köylerinde, o yöreden olduğu ileri sürülür. Bir menkıbeye göre de Belgradlı olduğu söylenir. Bu kaynaklardan ve şiirlerinden edinilen bilgilerden çıkarılan, onun Çukurova'da doğup, yörenin Türkmen aşiretleri arasında yaşadığıdır.

Adı bazı kaynaklarda Simayil, kendi şiirlerinden bazısında ise Halil ve Hasan olarak geçer. Akşehirli Hoca Hamdi Efendi'nin anılarına göre Karacaoğlan yetim büyüdü. Çirkin bir kızla evlendirilmek, babası gibi ömür boyu askere alınmak korkusu ve o sıralarda Çukurova'da derebeyi olan Kazanoğulları ile arasının açılması sonucu genç yaşta gurbete çıktı. İki kız kardeşini de yanında götürdüğünü, Bursa'ya, hatta İstanbul'a gittiğini belirten şiirleri vardır. Yine bu şiirlerinden anlaşıldığına göre, Bursa'da ev bark sahibi oldu, evlat acısı gördü. Anadolu'nun çeşitli illerini gezdiği, Rumeli'ye geçtiği, Mısır ve Trablus'a gittiği de sanılıyor. Yaşamının büyük bir bölümünü Çukurova, Maraş, Gaziantep yörelerinde geçirdi.

Doğum yeri gibi, ölüm yeri de kesin olarak bilinmemektedir. Şiirlerinden, çok uzun yaşadığı anlaşılmaktadır. Hoca Hamdi Efendi'nin anılarına göre Maraş'taki Cezel Yaylası'nda doksan altı yaşında ölmüştür. En son bulgulara göre ise mezarının İçel'in Mut ilçesinin Çukur köyündeki Karacaoğlan Tepesi denilen yerde olduğu sanılmaktadır.

Karacaoğlan Osmanlı Devleti'nin iktisadi bunalımlar ve iç karışıklıklar içinde bulunduğu bir çağda yaşamıştır. Şiirinin kaynağını, doğup büyüdüğü göçebe toplumunun gelenekleri ve içinde yaşadığı, yurt edindiği doğa oluşturur. Güneydoğu Anadolu, Çukurova, Toroslar ve Gavrudağları yörelerinde yaşayan Türkmen aşiretlerinin yaşayış, duyuş ve düşünüş özellikleri, onun kişiliği ile birleşerek âşık edebiyatına yepyeni bir söyleyiş getirir. Anadolu halkının 17.yy'da çektiği acılar, göçebe yaşantısının yoklukları, çileleri, caresizlikleri, şiirinde yer almaz.

Şiirlerindeki insana dönüklüğünün özünde belirgin olan tema doğa ve aşktır. Ayrılık, gurbet, sıla özlemi, ölüm ise şiirin bu bütünselliği içinde beliren başka temalardır. Duygulanışlarını gerçekçi biçimde dile getirir.

Düşündüklerini açık, anlaşılır bir dille ortaya koyar. Acı, ayrılık, ölüm temalarını işlediği şiirlerinde de bu özelliği göze çarpar. Düşten çok gerçeğe yaslanır. Çıkış noktası yaşanmışlıktır. Ona göre, kişi yaşadığı sürece yaşamdan alabileceğini almalı, gönlünü dilediğince eğlendirmelidir. Yaşama sevincinin kaynağı güzele, sevgiliye ve doğaya olan tutkunluğudur. Güzelleri, yiğitleri över, dert ortağı bildiği dağlara seslenir. Lirik söyleyişinin özünde, halkın duyuş ve düşünüş özellikleri görülür.

Göçebe yaşamının vazgeçilmez bir parçası olan doğa, onun şiirinin başlıca temalarından biridir. Yaşadığı, gezip gördüğü yörelerin doğasını görkemli bir biçimde dile getirir. Dost, kârdeş bildiği, sevgiliyle eş gördüğü, iç içe yaşadığı bu doğa, onun için sadece bir mekân olmaktan ötedir. Şiirinin başka önemli bir teması olan aşkın varoluşu, doğadaki benzetmelerle güzelleşir. Onunla yaşanan sevinç, onun getirdiği acı doğa ile paylaşılır. Sevgili, şiirinde doğanın ayrılmaz bir parçasıdır.

Şiirlerinde yer yer sıla özlemi ve ölüm temasına da rastlanır. Sevdiğinden, ilinden, obasından ayrı düşüşü özlemle dile getirir, yakınır. Ölüm de, ayrılık ve yoksullukla eş tuttuğu bir derttir.

Doğa temasının yanı sıra şiirinin asıl odak noktasını oluşturan aşk/sevgili kavramını, âşık şiirinin geleneksel kalıpları dışında bir söyleyişle ele alır. Onun için sevgili, düşlenen, bin bir hayal ile var edilen, ulaşılmazlığın umutsuzluğuyla adına türküler yakılan bir varlık değildir; doğa ve insan ilişkileri içindedir. Onu, yaşamdan ve bu ilişkilerden soyutlamadan verir.

İlk kez onun şiirinde sevgililerin adları söylenir: Elif, Anşa, Zeynep, Hürü, Döndü, Döne, Esmâ, Emine, Hatice...Karacaoğlan bunların kimine bir pınar başında su doldururken, kimine helkeleri omuzunda suya giderken, kimine de yayık yayık halı dokurken görüp vurulmuştur. Gönlü bir güzel ile eylemez, bir kişiye bağlanmaz. Uçarılık, onun duyuş dünyasının şiirsel söyleyişine yansıyan en belirgin yanıdır. Erotizm, şiirine sevmek ve sevişmek olgusuyla yansır. Kanlı-canlı sevgili, cinsellik motifleriyle daha da belirginleşir, şiirinde etkileyici bir biçimde yer eder. Onun sevgiye ve kadına bakış açısı, âşık şiirine yenilik getirir ve bu gelenek içinde etkileyici bir özellik taşır. Tanrı kavramı ve din teması şiirinde önemlice bir yer tutmasa bile, bu konudaki yaklaşımıyla da kendi şiir geleneğine yine değişik bir bakış açısı getirmiş ve sonraki kuşaklar üzerinde etkileyici yönlendirici olmuştur.

Karacaoğlan yaşadığı çağda yetişmiş başka saz şairlerinin tersine, dil ve ölçü bakımından Divan Edebiyatı'nın etkisinden uzak kalmıştır. Güneydoğu Anadolu insanının o çağdaki günlük konuşma diliyle yazmıştır. Kullandığı Arapça ve Farsça sözcüklerin sayısı azdır. Yöresel sözcükleri ise yoğun bir biçimde kullanır. Deyimler ve benzetmelerle halk şiirinde kendine özgü bir şiir evreni kurmuştur. Bu da onun şiirine ayrı bir renk katar. Bu sözcüklerin bir çoğunu halk dilinde yaşayan biçimiyle, söylenişlerini bozarak ya da anlamlarını değiştirerek kullanır.

Karacaoğlan, halk şiirinin geleneksel yarım uyak düzenini ve yer yer de redifi kullanmıştır. Hece ölçüsünün 11'li (6+5) ve 8'li (4+4) kalıplarıyla yazmıştır. Bazı şiirlerinde ölçü uygunluğunu sağlamak için hece düşmelerine başvurduğu da görülür. Mecaz ve mazmûnlara çokça başvurması, söyleyişini etkili kılan önemli öğelerdir.

Şiirsel söyleyişinin önemli bir özelliği de, halk şiiri türü olan mani söylemeye yakın oluşudur. Koşmalar, semailer, varsağılar ve türküler şiirleri arasında önemlice yer tutar. Bunların her birinde açık, anlaşılır bir biçimde, içli ve özlü bir söyleyiş birliği kurmuştur.

Pir Sultan Abdal, Âşık Garip, Köroğlu, Öksüz Dede, Kul Mehmet'ten etkilenmiş, şiirleriyle Âşık Ömer, Âşık Hasan, Âşık İsmail, Katibî, Kuloğlu, Gevheri gibi çağdaş şairleri olduğu kadar 18.yy ve şairlerinden Dadaloğlu, Gündeslioğlu, Beyoğlu, Deliboran'ı, 19.yy şairlerinden de Bayburtlu Zihni, Dertli, Seyranî, Zileli Talibî, Ruhsatî, Şem'i ve Yeşilabdal'ı etkilemiştir. Daha sonra da gerek Meşrutiyet, gerek Cumhuriyet dönemlerinde, halk edebiyatı geleneğinden yararlanan şairlerden R.T. Bölükbaşı, F.N. Çamlıbel, K.B.

Çağlar, A.K. Tecer ve C. Külebi, Karacaoğlan'dan esinlenmişlerdir.

Şiirleri 1920'den beri araştırılan, derlenip yayımlanan Karacaoğlan'ın bugüne değin, yazılı kaynaklara beş yüzün üzerinde şiiri geçmiştir.

Ağacın Eyisi Özünden Olur

Ağacın eyisi özünden olur
Yiğidin eyisi sözünden olur
İl için ağlayan gözünden olur
Ağlama hey gözü yaşın sevdiğim

Yavru keklik gibi kaynar eğlenir
Mis kokulu yağlar ile yağlanır
Sabah akşam türlü yazma bağlanır
Eğip geçer yeşil başın sevdiğim

Karacaoğlan der ki hoşça salınsın
Dursun yol üstünde bacı alınsın
Çözöver düğmeni göğsün görünsün
Nokta nokta benli döşün sevdiğim

Karacaoğlan

Ağlayı Ağlayı Düşüm Yollara

Ağlayı ağlayı düşüm yollara
Karışayım bozbulanık sellere
Adı sanı bilinmedik illere
Gitmeyince gönül yardan ayrılmaz

Ahım kaldı şu gelinin ahdinde
Deremedim güllerini vaktinde
Karanlık gecede kolum altında
Yatmayınca gönül yardan ayrılmaz

Gözüm kaldı şu kaplanın postunda
Azrail de can almanın kastında
Döne döne teneşirin üstünde
Yunmayınca gönül yardan ayrılmaz

Hadini de Karac'oğlan hadini
Aramazlar gurbet ile gideni
Ak göğsün üstünde çakır dikenini
Bitmeyince gönül yardan ayrılmaz

Karacaoğlan

Ala Gözlerini Sevdiiim Dilber

Ala gözlerini sevdiim dilber
Sana bir tenhada sözüm var benim
Kumaş ykm dost köyüne geizildi
Bir zülfü siyaha nazım var benim

Ak ellere al kınalar yakınır
Ala göze siyah sürme çekinir
Dostu olan dost yoluna bakınır
Dosta giden yolda izim var benim

Yiğit olan gizli sırrı bildirmez
Güzel olan gl benzini soldurmaz
Her olur olmaza meyil aldırılmaz
Bir şahan avlar da bazım var benim

Karac'oglan derki konanlar gçmez
Bu ayrılık bizlen arasın açmaz
Bir kötü gönlüm var güzelden geçmez
Ne güzele doymaz gözüm var benim

Karacaoğlan

Ala Gözlüm, Ben Bu İlden Gidersem

Ala gözlüm, ben bu ilden gidersem,
Zülfü perişanım kal, melil melil.
Kerem et, aklından çıkarma beni;
Ağla göz yaşın sil, melil melil.

Yeğın ey sevdiğim, sen seni düzet;
Karayı bağla da, beyazı çöz, at;
Doldur ver badeyi, bir daha uzat;
Ayrılık şerbetin ver, melil melil.

Elvan çiçeklerden sokma başına,
Kudret kalemını çekme kaşına,
Beni unutursan doyma yaşına,
Gez benim aşkımla yar, melil melil.

Karac`oğlan der ki: Ölüp ölünce,
Ben de güzel sevdim kendi halımça;
Varıp gurbet ile vasıl olunça,
Dostlardan haberim al, melil melil.

Karacaoğlan

Altın Kafes İdi Benim Durağım

Altın kafes idi benim durağım
Dost elinden yaralandı yüreğim
Evvel yakın idim Şimdi ırağım
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Dostumun yaylası çayır çimendi
Şu Şirin dillerden ikrarın verdi
Yeminler eder de ayrılmam derdi
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Kumaş olam arŐın arŐın yırtılam
Köle olam çarŐılarda satılam
Vadem yetmedi ki ölem kurtulam
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Der Karacaoğlan yanam alıŐam
Akam gidem Şu sulara karıŐam
Yol başına gelmiş varam daniŐam
Felek beni nazlı yârdan ayırdı

Karacaoğlan

Arzularım Kaldı

Arzularım kaldı bir Arap attı
Koyma kadir Mevla'm gamda firkatta
Düğünde bayramda ağır ziynette
Anar m'ola emmi dayı il bizi

Getir oğlan ben geyeyim postumu
Kimse bilmez garazımı kastımı
Gurbet ilde koydum geldim dostumu
Geri dönsem kınar m'ola il bizi

Dost elinden içtim içtim mat oldum
Kahpe felek güldü ben de şad oldum
Emmiden dayıdan dosttan yad oldum
Ne zaman uzağa attı yol bizi

Karacaoğlan dermanım var demim var
Yar yitirdim düşüncem var gamım var
Yedi derya içinde bir gemim var
Atar m'ola bir kenara sel bizi

Karacaoğlan

Aşam Dedim Karlı Dağın Başından

Aşam dedim, karlı dağlar başından
Yüce dağlar koç yiğide dağ m'olur
Ağrır bedenim, sızlar yaralarım
Bu yarayı ceken yigit sag m'olur

Sıra sıra dikemedim sö'đü'dü'
Ben başıma veremedim öğüdü
Elleri göğsünde görün yiğidi
Yigit mağrur gezmek ile bey m'olur

Öğüt versen, bana öğüt kar etmez
O yarin hayali karşımdan gitmez
Kementle bağlasam, kolun bağ tutmaz
Yarin zulufunden özge bağ m'olur

Karac'oglan der ki, fani dünyadan
Korkmaz mısın haram ile zinadan
Ayırır seni anan babandan
Gurbet ile düşen yigit sag m'olur

Karacaoğlan

Bana Kara Diyen Dilber

Bana 'kara' diyen dilber
Gözlerin kara değil mi
Yüzünü sevdiren gelin
Kaşların kara değil mi

Boyun uzun belin ince
Yanakların olmuş konca
Salıverirsin kolunca
Belğin ince değil mi

Utanırım akar terim
Güzellikte yok benzerin
En sevgili makbul yerin
Saçların kara değil mi

Beni 'kara' diye yerme
Mevlam yaratmış hor görme
Ala göze siyah sürme
Çekilir kara değil mi

Hind'den Yemen'den çekilir
Gelir Bağdad'a dökülür
Türlü taama ekilir
Biber de kara değil mi

Göllere konan kuğunun
Kanadı beyaz çoğunun
Çöldeki Arap beyinin
Çadırı kara değil mi

İller de konup göçerler
Lale sümbül biçerler
Ağalar beyler içerler
Kahve de kara değil mi

Evlerinde sular akar
Güzelleri göze bakar
Hublar yanağına sokar
Sümbül de kara değil mi

Karac'oğlan der maşallah
Bir gün görürüm inşallah
Kara donludur Beytullah
Örtüsü kara değil mi

Karacaoğlan

Başlıksız

Karac'oğlan der ki bizi kayıran
İki canı birbirinden ayıran
Muhannet sofrasında karnın doyuran
İki elle zehir yemiş gîb'olur.

Karacaoğlan

Behey Ala Gözlü Dilber

Behey ala gözlü dilber
Vaktin geçer demedim mi
Gözlerin olmuş harami
Beller keser demedim mi

Bak su kaşa, bak şu göze
Ciğer kebab oldu öze
Yakasız gömlekler bize
Felek biçer demedim mi

Yüzün bedir kaşın kalem
Nasib olup bir dem görem
Kime razılıktır bu alem
Konan göçer demedim mi

Deryalarda gezer gemi
Sukkedir tutinin yemi
Sürelim devrani demi
Devran geçer demedim mi

Karac'oglan, cömertle
Benim işim yok na-mertle
Kahbe felek bin fendile
Gönlüm alır demedim mi

Karacaoğlan

Benden Selam Eylesn

Benden selâm eylen şol nazlı yara
Her beni gördükçe gülüp durmasın
Aldırdım aklımı oldum divâne
Aklımı başımdan alıp durmasın

Kız seninle böyle miydi pazarım
Kara kaşlarında kaldı nazarım
Yol üstünde kazmasınlar mezarım
Yar gelip geçtikçe yanıp durmasın

Kız seninle bir bahçecik dikelim
Ayvasından turuncundan satalım
Gel sarılıp bir gececik yatalım
Ahu zarım sende kalıp durmasın

Karacaoğlan der ki Hakk'a bakadur
Yollar çamur belki çöker bükedur
Çekemem kahrını bağrım yufkadur
Arada haberin gelip durmasın

Karacaoğlan

Bir Adam Hasmını Utandıramaz

Bir adam hasmını utandıramaz
Elde külliyetli var olmayınca
Pervane sem'ini uyandıramaz
Başta sevda, kalpte nar olmayınca

Nice mertler durur, mert ülkesinde
Adam heveslenir eğlenmesinde
Diyar-ı gurbetin car kösesinde
Eğleşilmez kisb u kar olmayınca

Karac'oglan der ki, sözün bilmiş
Tedbirle görülür dünyanın isi
Ne etsin, neylesin alemde kişi
Felek Mustafa'ya yar olmadıkca

Karacaoğlan

Bir Ayrılık Bir Yoksulluk

Vara vara vardım ol kara taşa
Hasret ettin beni kavim kardaşa
Sebep ne gözden akan kanlı yaşa
Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm

Nice sultanları tahttan indirdi
Nicesinin gül benzini soldurdu
Nicelerin gelmez yola gönderdi
Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm

Karac'oğlan der ki kondum göçülmez
Acıdır ecel şerbeti içilmez
Üç derdim var birbirinden seçilmez
Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm

Karacaoğlan

Bir Kız Bana Emmi Dedi

Değirmenden gelirim beygirim yüklü
Şu kızı görenin del olur akli
On beş yaşında kırk beş belikli
Bir kız bana emmi dedi neyleyim

Bizim ilde üzüm olur alc olur
Sızılaşır bozkurtları aç olur
Bir yigide emmi demek güç olur
Bir kız bana emmi dedi neyleyim

Birem birem toplayayım odunu
Bilem dedim bilemedim adını
Elbistan yanaklı Kürdler kadını
Bir kız bana emmi dedi neyleyim

Karacaoğlan der ki noldum nolayım
Akar sularınan bende geleyim
Sakal seni makkabınan yolayım
Bir kız bana emmi dedi neyleyim

Karacaoğlan

Bir Sofra İsterim

Bir sofray isterim kimse sermedik
Bir yaylay isterim kimse konmadık
Bir güzel isterim yad el değmedik
Ellenmiş de bellenenmişi n'ideyim

Severim güzeli nice olursa
Boyu uzun, beli ince olursa
Severim atımı dinęce olursa
Kovulmuşu yorulmuşu n'ideyim

Karacaoğlan der ki kolu kırarım
Nedir yüce dağlar size zararım
Ararsam pınarın gözün ararım
Bulanmiş da durulmuşu n'ideyim

Karacaoğlan

Bir Yiğit de Bir Güzeli Severse

Bir yiğit de bir güzeli severse
Emrettiği yere hemen gitmeli
Ardına düşmeyle güzel sevilmez
Güzelleri koşup koşup bulmalı

Zehirdir kötünün ekmeği yenmez
Merd olanın ışığı sönmez
Bir güzel seversen sözünden dönmez
Sevdiğinin halından da bilmeli

Dolandım dağları borlara düştüm
Kız senin derdinden odlara düştüm
Çaresi bulunmaz dertlere düştüm
Dostunun derdine ortak olmalı

Karac'oğlan der ki n'olup n'olmadan
Dost ağlayıp düşman bize gülmeden
Biri ölüp biri ile kalmadan
Ölecekse ikisi de ölmeli

Karacaoğlan

Boynu Yeşil Gövel Ördek

Boynu yeşil gövel ördek
Sana bir göl gerek idi
Kanadının biri yeşil
Biri de al gerek idi

Bir göl gerekti yüzmeğe
Yüzüp eğrice gezmeğe
Aşkın bağırını ezmeğe
Sana bir dil gerek idi

Bulunmaz aşkın ilacı
Sevip ayrılması acı
Yüzdüğün gölün sıyacı
Karanfil gül gerek idi

Karac'oğlan fikrinde
Daim Hakk'ın zikrinde
Ak göğsünün çukurunda
Sana bir ben gerek idi

Karacaoğlan

Bulgar/Bolkar Dağı

Yörü, behey Bulgar Dağı!
Senden yüce dağ olma mı?
Sende yaylayan güzelin,
Yanakları ağ olma mı?

Bulgar Dağı iki çatal.
Arasında güller biter.
Bir yiğide bir yar yeter,
İki seven del'olma mı?

Bulgar Dağı pare pare.
Kim'al giyer, kimi kare,
Selam eylen nazlı yare,
Ayrılanlar bir olma mı?

Yol üstünde iki hanlar,
Hani sana konan canlar?
Sevip sevip ayrılanlar,
Yanıp yanıp kül olma mı?

Karac'oğlan, seni gördüm;
Düşümü hayıra yordum.
Bugün güzellere sordum,
Bencileyin kul olma mı.

Eteğinde kervan işler,
Yükseğinde döner kuşlar.
Kürk geydirir, at bağışlar
Hemen beğler sende m'olur?

Yaylası ufak tepeler!
Yağar yağmur, kar sepeler.
Kulakta altın küpeler,
Hemen güzel sende m'olur?

Karac'oğlan, düz ovalar.
Şahanın keklik kovalar.
İnil inil taş yuvarlar,
Koca seller sende m'olur?

Karacaoğlan

Bülbül Ne Yatarsın Bahar Erişti

Bülbül ne yatarsın bahar erişti
Ulu sular göl olduğu zamandır
Kat kat oldu gül yaprağına karıştı
Gene bülbül kul olduğu zamandır

Gene bahar oldu açıldı güller
Figana başladı gene bülbüller
Başka bir hal olup açtı sümbüller
Aşıkların del'olduğu zamandır

Gene bülbül bilir gülün halinden
Yeter deli oldum yarin elinden
Aşık aşır gelir yaya belinden
Yardan bize gel olduğu zamandır

Gene geldi türlü baharlar bağlar
Bülbül figan edip kamuyu dağlar
Türlü çiçeklerle bezenmiş dağlar
Ulu dağlar yol olduğu zamandır

Karac'oğlan der ki geçti çağlarım
Meyve vermez oldu gönül bağlarım
Aklıma geldikçe durmaz ağlarım
Gözüm yaşı sel olduğu zamandır

Karacaoğlan

Bülbül, Havalanmış Yüksekten Uçar

Bülbül havalanmış yüksekten uçar;
Has bahça içinde gülüm var, deyi.
Seni seven yiğit serinden geçer,
Güzeller içinde yarım var, deyi.

Ben seni severim, sen de sev beni.
Mevla`m bir karada koymaz insanı.
Elbet, bir gün olur, ararsın beni;
Şurda bir divane yarım var, deyi.

Ben, seni severim can ile candan;
Mevlam ayırmasın sevdiğim benden,
Canım esirgemem vallahi senden,
Götür sat pazara, kölem var, deyi.

Karac`oğlan söyler: kaşı karadan,
Hiçab perdesini kaldır aradan,
Seni, beni bir Mevla`dır yaradan,
Büyükleme, hey kız, güzelim deyi.

Karacaoğlan

Cennet Cehennem Yoktur Diyenler

Cennet cehennem yoktur diyenler
İl hakkını alıp haksız yiyenler
Al yesil konaktan hükm'eyleyenler
Dur bakalım canım beyler kalır mı

Karac'oglan her cefayı biliyor
Sualciler yedi yerde soruyor
Yetmiş iki millet ar'ya giriyor
Dur bakalım canım daglar kalır mı

Karacaoğlan

Çıkıp Yücesine Seyran Eyledim

Çıkıp yücesine seyran eyledim
Gördüm ak kuğulu göller perişan
Bir firkat geldi de durdum ağladım
Öpüp kokladığım güller perişan

Hayal hayal oldu karşımda dağlar
Eşinden ayrılan ah çeker ağlar
Dökülmüş yapraklar bozulmuş bağlar
Bülbülün konuştuğu dallar perişan

Yıkılmış dilberin mamur illeri
Susmuş bülbüllerin her dem dilleri
Dağılmış sümbülü solmuş gülleri
Yüzüne dökülmüş teller perişan

Karac'oğlan der ki top avlamadım
Arap ata binip boyalatamadım
Küstürdüm dilberi hoylatamadım
Dilberi küstüren diller perişan

Karacaoğlan

Çıktım Seyreyledim Niğde'yi Bor'u

Çıktım seyreyledim Niğde'yi Bor'u
Acep gezsem mavi donlum var m'ola
Güzeller durağı Tokat, Engürü
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Hey gerj de deli gönül hey geri
Adana, İlbeyli, Göksun, Tekir'i
Otuz iki sancak, Diyarbekir'i
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Heşiri de deli gönül heşiri
Deryada dönüyor kıral yesiri
Halep, Trablus, koca Mısır'ı
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Yeşil ördek yayılıyor çimende
Mehdi günü doğar ahir zamanda
Kürt'te, Hindistan'da, Çin'de, Yemen'de
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Yeşil ördek sulanıyor gölekte
Altın küpe şavk veriyor kulakta
Cennet-i alada, huri, melekte
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Mecliste içerler demi kanyadan
Guzel seven murad alır dünyadan
Kayseri'den, Karaman'dan, Konya'dan
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Hacı Bektaş Veli şeyhlerin piri
Konya'da yoklayın Molla Hünkar'ı
İçel'den, Antep'den, Gürün'den beri
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Mardin'den de Karac'oğlan Mardin'den
Çeken bilir ayrılığın derdinden
Koçhisar'dan, Hasan Dağın ardından
Acep gezsem mavi donlum var m'ola

Karacaoğlan

Çukurova

Çukurova bayramlığın giyerken,
Çıplaklığın üzerinden soyarken,
Şubat ayı kış yelini kovarken,
Cennet dense sana yakışır dağlar.

Ağacımız yapraklarla donanır,
Taşlarımız bir birliğe inanır,
Hep çiçekler bağrınızda gönenir,
Pınarınız çağlar, akışır dağlar.

Rüzgar eser, dallarınız atışır.
Kuşlarınız birbiriyle ötüşür,
Ören yerler bu bayramdan pek üşür,
Sünbül niçin yaslı bakışır dağlar.

Karac'oğlan, size bakar sevinir;
Sevinirken kalbi yanar, köyünür;
Kımıldanır hep derdlerim, devinir;
Yas ile sevincim yıkışır dağlar.

Karacaoğlan

Dağlar-2

Dinleyin ağalar, size söyleyim;
Arş u Kürsü gider yolun var dağlar.
Kar-ardıçlı, kamalaklı yüceler.
Selvili, söğütlü yerin var, dağlar.

Ahır Dağı'ndan gör Maraş bağıını,
Engirek'te derler ilin çoğunu.
Bayra'dan. Bertiz'den Konur Dağı'nı;
Göksun güzel derler, ilin var, dağlar.

Gün doğanda Gündüzlü'nün başına.
Ak Dağ derler duman çöker başına,
Göğdeli'de sümbüllünün peşine
Kabak tepe derler, şarın var dağlar.

Karacaoğlan der de: Bitirdim çağı,
O yüce Bin Boğa, Bolkar'ın dengi.
Soğanlı yücesi koca Bey Dağı
Erciyes ulumuz, pirin var dağlar.

Karacaoğlan

Dağlar

Yücesinde namlı namlı karın var,
Seni yaylayacak zamanım dağlar!
Başından aşmağa yoktur takatim,
Kalmadı dizimde dermanım dağlar!

Yağmur yağar, mor sümbüller bitirir;
Yel estikçe kokuların getirir.
Sarı çiçek sarvan kurmuş oturur;
Karışmış güller çimenin dağlar!

Sarı çiçek sallanıyor naz ile,
Dem sürerdim on beşinde kız ile,
Şimdi öksüz kaldım kırık saz ile,
Ah ettikçe tüter dumanım dağlar!

Yaz gelir, illerin çözülür, konar.
Güzeller suyundan içip de kanar.
Küpeler kulakta mum gibi yanar;
Gördükçe, artıyor imanım dağlar!

Karac'oğlan der ki: Çöktüm, oturdum;
Bağ bahçe diktim de meyva yetirdim.
Alnı top perçemli yavru yitirdim,
Bir köşende kaldı gümanım dağlar!

Karacaoğlan

Deli Gönül

Deli gönül gezer gezer gelirsın
Arı gibi her çiçekten alırsın
Nerde güzel görsen orda kalırsın
Ben senin derdini çekemem gönül

Şantur mu istersin saz mı istersin
Ördek mi istersin kaz mı istersin
Tomurcuk memeli kız mı istersin
Ben senin derdini çekemem gönül

Çıkıp yücelere bakmak istersin
Coşkun sular gibi akmak istersin
Her güzelle yatıp kalkmak istersin
Ben senin derdini çekemem gönül

Karac'oğlan der ki okuyam yazam
Keleş değilim ki kervanlar bozam
Giyinem kuşanam bir hoşça gezem
Ben senin derdini çekemem gönül

Karacaoğlan

Dinleyin Bir Güzel Medhedeyim

Dinleyin bir güzel medhedeyim
Yiğide nispetle yürüyüşlünün
Can feda ederim söyle sunaya
Bin türlü naz ile salınışının

Kadife şalvarlı tül lü başlının
Güvercin topuklu sarı mestlinin
Elleri kınalı kumru seslinin
Zülüfü gerdana tarayışlının

Entari giyinmiş freng irengi
Yanaklar kırmızı elmas irengi
Saçları topukla eyliyor çengi
Bir ceren bakışlı on dört yaşlının

Karac(a) oğlan der ki güzelin huyu
Hezeren çubuğ(u) na benziyor boyu
Ab-i kevser gibi lebinin suyu
Peynirdir dilleri inci dişlının

Karacaoğlan

Dün Gece Dün Gece

Dün gece dün gece gördüm düşümde
Göçün çekmiş gider ili Zeyneb'in
İnci mercan gibi ufak dişinde
Tatlı tatlı söyler dili Zeyneb'in

Zeyneb pek küçüktür haldan bilmiyor
Ün eyledim hiç yanıma gelmiyor
Göz görüp de gönül karar kılmıyor
Aştı üstümüzden yolu Zeyneb'in

Yaz gelip de meyvaları yetmemiş
Şeyda bülbül konup figan etmemiş
Bahçasında mor menevşe bitmemiş
Açılmış goncası gülü Zeyneb'in

Sabah olur seher yeli estirir
Siyah zülfü mah yüzünde gezdirir
Zalim engel yari bize küstürür
Dolansın boynuma kolu Zeyneb'in

Bahar olup seher yeli esti mi
Zeyneb bizim ile kadem bastı mı
Acep bizden umudunu kesti mi
Karacaoğlan olsun kulu Zeyneb'in

Karacaoğlan

Ela Gözlü Nazlı Dilber

Ela gözlü nazlı dilber
Koma beni el yerine
Altın kemerin olayım
Dola beni bel yerine

Hecine gönlüm hecine
Yiğide ölüm gecine
Al beni zülfün ucuna
Sallanayım tel yerine

Gel kız karşımda dursana
Şu benim halim sorsana
Zülfünden bir tel versene
Koklıyayım gül yerine

Karac'oğlan der n'olayım
Kolun boynuma dolayım
Nazlı yar kölen olayım
Kabul eyle kul yerine

Karacaoğlan

Elif

İncecikten bir kar yağar,
Tozar Elif, Elif deyi...
Deli gönül abdal olmuş,
Gezer Elif, Elif deyi...

Elif'in uğru nakışlı,
Yavru balaban bakışlı,
Yayla çiçeği kokuşlu,
Kokar Elif, Elif deyi...

Elif kaşlarını çatar,
Gamzesi sineme batar.
Ak elleri kalem tutar,
Yazar Elif, Elif deyi...

Evlerinin önü çardak,
Elif'in elinde bardak,
Sanki yeşil başlı ördek
Yüzer Elif, Elif deyi...

Karac'oğlan eğmelerin,
Gönül sevmez değmelerin,
İliklemiş düğmelerin,
Çözer Elif, Elif deyi...

Karacaoğlan

Ellenmiŕde Bellenmiŕi Nideyim

Bir sofrâ isterim kimse sermedik
Bir yayla isterim kimse konmadık
Bir güzel isterim yad el değmedik
Ellenmiŕ te bellenmiŕi nideyim

Severim güzeli nice olursa
Boyu uzun, beli ince olursa
Severim atımı dinęce olursa
Kovulmuŕu, yorulmuŕu nideyim

Karac'oglan der ki, kolu kırarım
Nedir yüce dağlar size zararım
Ararsam pınarın gözün ararım
Bulanmiŕ ta durulmuŕu nideyim

Karacaoğlan

Evvel Allah, Ahir Allah

Evvel Allah, ahir Allah
Andan ulu gelmemiştir
Hak Muhammed'den sevgili
Hakk'ın kulu gelmemiştir

Sah-ı merdan idi adı
Cömert sofrasın kim kodu
Ali'ye aslanım dedi
Uyruk Ali gelmemiştir

Pir olmayan aşka gelmez
Koç olmayan kurban olmaz
Ecel gelse derman olmaz
Hakk'tan rıza gelmemistir

Od düştüğü yeri yakar
Değme dâlda gül mü biter
Ko dört dilin, çok kuş öter
Bülbül ünü gelmemistir

Karac'oglan Hakk'a yalvar
Verdiğine günah ol dar
Sol alemde eksiksiz yar
Kimse bulup gelmemistir

Karacaoğlan

Evvel Bahar Yaz Ayların

Evvel bahar yaz ayların çatıldı
Paralandı bulut göge atıldı
Akan sular kar buz oldu tutuldu
Dalgalanıp göller ağlamasın mı

Yaz gelir de yazı yaban yurd olur
Her yerde de bir alıcı kurd olur
O yaşında kızlar gonca gül olur
Vakit geçen güller ağlamasın mı

Hey der Karacaoğlan bahar erişti
Meyvasın dermeden gazelin düştü
Yüklendi barhanam kervanım göçtü
Tozu kalkan yollar ağlamasın mı

Karacaoğlan

Evvel Sen De Yücelerden

Evvel sen de yücelerden uçardın
Şimdi inginlere indin mi gönül
Derya deniz dağ taş demez geçerdin
Karadan menzilin aldın mı gönül

Yiğitliğim elden gitti yel gibi
Damağımda tadı kaldı bal gibi
Hoyrat eli değmiş gonca gül gibi
Bozulmuş başlara döndün mü gönül

Hasta oldun yastığını istersin
Kadir Mevlâ'm sağlığını göstereceğin
Cennet-i âladan bir köşk dilersin
Boynunun farzını kıldın mı gönül

Karacaoğlan der ki söyle sözünü
Hakk'a teslim eyle kendi özünü
Nâs işine karalama yüzünü
Yolun doğrusunu buldun mu gönül

Karacaoğlan

Felek Vermezsin Dengi Dengine

Felek vermezsin dengi dengine
Yolum düşürdün yine ingine
Kader getirdi Karaman iline
Çimenler mahzun gülleri mahzun

Aşıp dağları seyran eyledim
Garip gönlümü hayran eyledim
Doğdu gönlümden ben de söyledim
Yaylalar mahzun yolları mahzun

Oba yerleri yıkılmış viran
Ceylanlar gitmiş dağılmış şahan
Dedim feleğe işlerin yaman
Konuştum nice dilleri mahzun

Karacaoğlan konayım güllere
Gidelim gönül uzak illere
Selam söyleyin garip yollara
Gördüm ovaları çölleri mahzun

Karacaoğlan

Gamlanma Gönül

Kemler iyi göremez
Gamlanma gönül gamlanma
Bin kaygu bir borç ödemez
Gamlanma gönül gamlanma

Koyun meler kuzu meler
Sular hendeğinde dolar
Ağlayanlar bir gün güler
Gamlanma gönül gamlanma

Yiğit yiğidin yoldaşı
At yiğidin öz kardaşı
Sağlık her şeyin başı
Gamlanma gönül gamlanma

Naçar Karac'oğlan naçar
Pençe urup göğsün açar
Kara gündür gelir geçer
Gamlanma gönül gamlanma

Karacaoğlan

Gel

Bağlandı yollarım, kaldım çaresiz
Gayri dünya bana aralandı gel
Derildi defterim artsız arasız
Üst üste dizildi sıralandı gel

Yâri görse idim haftada ayda
Sevip ayrılmaktan ne buldum fayda
Azrail göğsümde canım hay hayda
Ciğerimin başı yaralandı gel

Karac'oğlan der ki başa yazıldı
Gözüm yaşı ceyhun oldu süzüldü
Kefenim biçildi, kabrim kazıldı
Mezarımın üstü karalandı gel

Karacaoğlan

Gel Güzeli Bolca İle Gidelim

Gönül ne gezersin sarp kayalarda
İniver aşağı yola gidelim
Bir güzel sevmeyle gönül eğlenmez
Gel güzeli bolca ile gidelim

Koyuver gitsin sefil baykuşu
Durmuyor akıyor gözümün yaşı
Kadir kıymat bilmezmiş er kişi
Kadirli kıymatlı ile gidelim

Şaharı koyverin avını alsın
Yarenim yoldaşım yanıma gelsin
Şu garip illerde düşmanım ölsün
Emmili dayılı il'e gidelim

Karac'oglan der ki yiyip içmeden
Muhannat köprüsünden geçmeden
Güzeller usanmaz konup göçmeden
Düşelim de azgın sele gidelim

Karacaoğlan

Genç Osman

İbtida yürüyüş oldu Bağdad'a
Sıçradı hendeği geçti Genç Osman
Vuruldu bayraktar, kaptı bayrağı
İrişti bedene dikti Genç Osman

Kurşunlarım yağmur gibi yağarken
Tütünlerim gök yüzüne dönerken
Yıkılası Bağdad seni döğerken
Şehidlere serdar oldu Genç Osman

Eğlensin kır atımın ikisin
Fethedeyim düşmanların hepsin
Sabah namazları Bağdad kapısın
Mevla izin verdi açtı Genç Osman

Getirin de Genc Osman'ı görelim
Şahbazımız var idüğün bilelim
Taht isterse tahtımızı verelim
Vezirleri posttan indi Genç Osman

Sultan Murad, Sultan Ahmed'in çırağı
Ah edince getirirdi ırağı
Kudretten çatılı anın yüreği
Dal kılıç yazıldı gitti Genç Osman

Karac'oğlan bunu böyle söyledi
Askerleri dağı taşı boyladı
Bir Bağdat'ı da gayet medheyledi
Bin yigide bir baş oldu Genç Osman

Karacaoğlan

Gökyüzünde Tüten Olsam

Gökyüzünde tüten olsam
Yeryüzünde biten olsam
Al benekli keten olsam
Yâr boynuna sarsa beni

Yâr kolunda burma olsam
Yedikleri hurma olsam
Alçım alçım sürme olsam
Yâr kaşına sürse beni

Karac'oğlan uşak olsam
Yâr belinde kuşak olsam
Bir atlastan döşek olsam
Yâr altına serse beni

Karacaoğlan

Gönül Gurbet İle Varsa

Gönül gurbet ile varsa
Ya gelinir ya gelinmez
Her güzele meyil verme
Ya sevilir ya sevilmez

Yöğrüttür bizim atımız
Yardan atlattı zatımız
Gurbet ilde kıymatımız
Ya bilinir ya bilinmez

Bahçenizde nar ağacı
Kimi tatlı kimi acı
Gönüldeki dert ilacı
Ya bulunur ya bulunmaz

Deryalarda olur bahri
Doldur ver içem zehri
Suna'm gurbet ilin kahrı
Ya çekilir ya çekilmez

Karacaoğlan düşse yola
Bülbül figan eder güle
Güzel sevmek bir sarp kale
Ya alınır ya alınmaz

Karacaoğlan

Gönül Ne Gezersin

Gönül ne gezersin sarp kayalarda
İniver aşağı yola gidelim
Bir güzel sevmeyle gönül eğlenmez
Gel güzeli bolca İl'e gidelim

Koyuverin gitsin sefil baykuşu
Durmuyor akıyor gözümün yaşı
Kadir kıymet bilmez imiş her kişi
Kadirli kıymetli İl'e gidelim

Şahini koyuverin avını alsın
Yarenim yoldaşım yanıma gelsin
Şu garip illerde düşmanım ölsün
Emmili dayılı İl'e gidelim

Karac'aoğlan der ki yiyip içmeden
Güzeller usanmaz konup göçmeden
Muhanatın köprüsünden geçmeden
Düşelim de azgın sele gidelim

Karacaoğlan

Gövel Ördek

Yeşil başlı gövel ördek
Uçar gider göle karşı
Eğricesin tel tel etmiş
Döker gider yare karşı

Telli turnam sökün gelir
İnci mercan yükün gelir
Elvan elvan kokun gelir
Yar oturmuş yele karşı

Şahinim var bazlarım var
Tel alışkın sazlarım var
Yare gizli sözlerim var
Diyemiyom ele karşı

Hani Karac'oğlan hani
Veren alır tatlı canı
Yakışmazsa öldür beni
Yeşil bağla ala karşı

Karacaoğlan

Güzel Ne Güzel Olmuşsun

Güzel ne güzel olmuşsun
Görülmeyi görülmeyi
Şiyah zülfün halkalanmış
Örülmeyi örülmeyi

Mendilim yudum arıttım
Gülün dalında kuruttum
Adın ne idi unuttum
Sorulmayı sorulmayı

Seğirttim ardından yettim
Eğildim yüzünden öptüm
Adın bilirdim unuttum
Çağırmaı çağırmaı

Benim yarım bana küsmüş
Zülfünü gerdana dökmüş
Muhabbeti benden kesmiş
Sevilmeyi sevilmeyi

Çağır Karac'oğlan çağır
Taş düştüğü yerde ağır
Yiğit sevdiğinden soğur
Sarılmayı sarılmayı

Karacaoğlan

Hasan Dağı

Çok sevdiğim Hasan Dağı,
Şu dumanın hal olma mı?
Senin gibi yüce dağın
Eğlim eğlim yol'olma mı?

Hasan Dağı'nın eteği,
Çevresi güller biteği.
Koç yiğit, arslan yatağı
Hiç bu dağın il olma mı?

Yükseği yalım kayalı.
Kekliği şahan soyalı.
İnce belli, gök sayalı
Dilber seven del'olma mı?

Yükseğinin karı tozar,
İngininin köyü mezar.
Göğsü al'ca kaplan gezer,
Avcı olup al olma mı?

Eğlim eğlim yol alanın,
Seferine kul olanın,
Ak gerdanda ben olanın
Yanakları bal olma mı?

Deli gönül, var günahın.
Onun için geçmez anın.
Senin gibi padişahın
Benim gibi kul'olma mı?

Farı, Karac'oğlan, farı.
Ben çekerim ah ü zârı.
Günde bağlanırsın sarı,
Bu velenin al'olma mı?

Karacaoğlan

İlgıt İlgıt Esen Seher Yelleri

İlgıt ılgıt esen seher yelleri
Esip esip yâre değmeli değil
Ak elleri elvan elvan kınalı
Karadır gözleri sürmeli değil

Estirir de seher yeli estirir
Kimini güldürür kimin kusturur
Kısmet ise kadir Mevlam gösterir
Sevmeli güzeli öğmeli değil

Bir bölük turna da havada uçar
İner engininden bir bade iğer
Esen seher yeli göğsünü açar
Yâr göğsün bendleri düğmeli değil

Bir bölük turna da havada kışlar
Bak başıma geldi gördüğüm düşler
Size derim size yigit yoldaşlar
Sözü yalan yâri sevmeli değil

Karac'oğlan der ki konup göçmedim
Ak göğsünün düğmelerin açmadım
Fırsat elde iken alıp kaçmadım
Öldürmeli beni döğmeli güzel

Karacaoğlan

İlk Akşamdan Vardım Kavil Yerine

İlk akşamdan vardım kavil yerine
Önegördüm kömür gözlüm gelmedi
Bilmem gaflet bastı yattı uyudu
Bilmem o yâr bize küstü gelmedi

Benim yârim gide gide donandı
İkrar verdi cahil gönlüm inandı
Ay da geldi orta yeri dolandı
Seherin yelleri esti gelmedi

Unuttu mu ahd ü amanı n'etti
Başın alıp gayrı diyara gitti
Benim mecbur olduğumu farketti
Zalım garaz etti kaçtı gelmedi

Karac'oğlan der ki devranım döndü
Gönlüm yücedeydi engine indi
Seherin yelleri şafağın bendi
Hani usul boylu sunam gelmedi

Karacaoğlan

İlleri Var Bizim İle Benzemez

İndim seyran ettim Firengistan'ı
İlleri var, bizim ile benzemez
Levin tutmuş goncaları açılmış
Gülleri var, bizim güle benzemez

Göllerinde kuğuları yüzüşür
Meşesinde sığırları böğrüşür
Güzelleri türkü söyler, çığırışır
Dilleri var, bizim dile benzemez

Seyr edüben gelir Karadeniz'i
Kınları yok, sarı sarı benizi
Öğün etmiş, kara domuz etini
Dinleri var, bizim dine benzemez

Akılları yoktur, küfre uyarlar
İmanları yoktur, cana kıyarlar
Başlarına siyah şapka giyerler
Beyleri var, bizim beye benzemez

Karac'oğlan eydür, dosta darılmaz
Hasta oldum, hatırcığım sorulmaz
Vatan tutup bu yerlerde kalınmaz
İlleri var, bizim ile benzemez

Karacaoğlan

Kadir Mevlam, Senden Bir Yar İsterim

Kadir Mevlam, senden bir yar isterim.
Minnet ile gelen yari n`eyleyim?
Bir sofraya isterim, eller değmedik.
Eller yemiş, doyulmuşu n`eyleyim?

Bir yayla isterim, eli gçmedik;
Lalesi, sümbülü, gl geçmedik.
Bir güzel isterim, eller değmedik;
Koldan kola sarılmışı n`eyleyim?

Bir güzel isterim, nice olursa;
Gözler ala, beli nice olursa.
Binerim ata da dinçe olursa;
Eller binip kovulmuşu n`eyleyim?

Amanin da, Karac`oğlan, amanın.
Kırpıkler ok olmuş kaşı kemanın.
Evvel kız başlıydın, duldur zamanın.
Olursa kız olsun, dulu n`eyleyim?

Karacaoğlan

Kadir Mevlam Senden Bir Dileğim Var

Kadir Mevlam senden bir dileğim var
Muhannes kuluna muhtaç eyleme
Cennet-i alayı nasib et bana
Sırat köprüsünden yolum bağlama

Kapımıza kara deve çökünce
Fırtınası şol alemi yıkınca
Cehenneme kul seçilip çıkınca
Kadir Mevlam o kullardan eyleme

Kadir Mevlam ateş atma özüme
Dünya malı görünmüyor gözüme
Kadir Mevlam sen bak benim yüzüme
Cehennemin ateşiyle dağlama

Karac'oğlan hata çıkmaz dilimden
Kocadım da hayır gelmez elimden
Kadir Mevlam asla geçmez kulundan
Deli gönül ah çekip de ağlama

Karacaoğlan

Karacaoğlan 2

Behey ala gözlü dilber,
Vaktin geçer, demedim mi?
Haramı olmuş gözlerin,
Beller keser, demedim mi?

Bak şu Kaşa, bak şu göze.
Ciğer kebab oldu köze.
Yakasız gömlekler bize
Felek biçer, demedim mi?

Deryalarda yüzer gemi,
şeker dudakların yemi.
şüregör devranı, demi,
Devran geçer, demedim mi?

Karac`oğlan der: Mert ile,
Sözüm yoktur namert ile.
Kahpe felek bu dert ile
Bizi eğer, demedim mi?

Karacaoğlan

Katar Katar Olmuş Gelen Turnalar

Katar katar olmuş gelen turnalar
Şu halime, şu gönlüme bak benim
Şahin pençe vurdu, tüyüm ağarttı
Kanadıma bir ok vurdu berk benim

Gökyüzünde turnam bölüktür bölük
Ayrılık elinden ciğerim delik
O'nu' muhabbet de sonu ayrılık
Depreştirmen, eski yaram çok benim

Gittim gurbet ile geri gelinmez
Kim ölüp de kim kaldığı bilinmez
Ölsem gurbet ilde gözüm yumulmaz
Anam, atam bir ağlarım yok benim

Karac'oglan der ki, bre erenler
Ben gidiyom, mağmur olsun örenler
Kavim, kardaş, konuştuğum yarenler
Soyundurup, çıracığım yok benim

Karacaoğlan

Kızlar

Her sabah her sabah gelir geçerler
Dünyalar durdukça durası kızlar
Bir vefa görmedim kaşı karadan
Allahım, muradım veresi kızlar

Tanımadım kirpiğinden, kaşından
Ayırmadım yareninden, eşinden
Öpe idim gerdanından, döşünden
Gelin olup bize gelesi kızlar

Donadaydım yeşil ile al ile
Beşleyeydim şeker ile bal ile
Boğum boğum al kınalı el ile
Al, yeşil gerdeğe giresi kızlar

Kızlar güzel güzel, aslı huriden
Yeryüzünü lale, yeşil bü'rü'den
Kasvetli gönlümün gamın eriden
Karanlık kalbimin çirası kızlar

Karac'oglan gam yükünü götürür
Her kötüyü yad ellere getirir
Kulağı küpeli oğlan getirir
Babası evine giresi kızlar

Karacaoğlan

Koşma-3

Bad-ı saba selam söyle o yare,
Pek göresim geldi illerimizi.
Gönül arzu çeker ama ne çare,
N'ideyim tutan var yollarımızı.

Acem şahı bize name gönderdi,
Gam leşkerin üstümüze dönderdi,
Zalim felek bizi yaktı yandırdı,
Savurdu havaya küllerimizi.

Yüküm gamdır gam alır satarım,
Pervaneler gibi yanar tüterim,
Kıyamette yakasını tutarım,
Vermesin hoyrata gönüllerimizi.

Karac'oğlan der ki gümanım yoktur,
Gayri rakiplere amanım yoktur.
Sılaya varmaya dermanım yoktur
Nazlım beklemesin yarini

Karacaoğlan

Koşma-4

Eğer benim ile gitmek dilerseñ
Eğlen güzel yaz olsun da gidelim
Bizim iller kırıaçlıdır aşılmaz
Yollar çamur kurusun da gidelim

Aşamazsın Karaman'ın ilini
Köprüsü yok geçemezsin selini
Gerdan yaylasının Perçem belini
Lale sümbül bürüsün de gidelim

Şökülsün dağların buzu sökülsün
Öne insin, çöl ovaya dökülsün
Erzurum dağının karı çekilsin
Ak koyunlar yürüsün de gidelim

Karac'oğlan der ki buna ne fayda
Hiç rağbet kalmadı yoksula payda
Bu ayda olmazsa gelecek ayda
Onbir ayın birisinde gidelim.

Karacaoğlan

Koşma

İzin ver hey ağam ben de gideyim
Ah çekip de arkam sıra ağlar var
Bakarım bakarım sılam görünmez
Aramızda yıkılası dağlar var

Coşkun sular gibi akıp durulma
Kuru yaprak gibi esip savrulma
Nerde güzel görsen ona çevrilme
Bizim ilde cana kıyar beyler var

Karşıdan karşıya yanar bir ışık
Bunu söyleyenin dilleri aşık
Bir bugday benizli zülfü dolaşık
Gitme diye beni yolda eğler var

Karac'oğlan der ki kendim öğeyim
Taşlar alıp kara bağrım döğeyim
Güzel sevme derler nasıl sevmeyim
Kaşlar arasında çifte benler var

Karacaoğlan

Koşma

Ala gözlü nazlı dilber
Sen d(e) olasın benim gibi
Zülfün dökük boynun bükük
Sen d(e) olasın benim gibi

Bahçende güller bitmesin
Dalında bülbül ötmesin
Kapından cerrah gitmesin
Sen d(e) olasın benim gibi

Gül yerine diken bitsin
Kuşyerine baykuş ötsün
Gözün yaşı sele gitsin
Sen d(e) olasın benim gibi

Karac'oglan der mert gibi
Yanar yüreğim od gibi
Bir ok yemiş bozkurt gibi
Sen d(e) olasın benim gibi

Karacaoğlan

KOŞMA 282

KOŞMA 282

Seherden uğradım dostun köyüne"
Hoş geldin sevdiğim, in!" dedi bana.
Domurcuk memesin verdi ağzıma,
"Yorgunsun sevdiğim, em!" dedi bana.

Benim yârim gelişinden bellidir,
Ak elleri deste deste güllüdür,
İbrişim kuşaklı ince bellidir
"İnce bellerimi sar!" dedi bana.

Benim yârim bana yalan söylemez.
Söylerse de gıybetimi eylemez.
İl yanında ikrârını söylemez
"İlleri uyut da gel!" dedi bana

Mestine de deli gönül mestine,
Âşık olan gül gönderir dostuna.
Telli mahramasın attı üstüme
"Terlersen sevdiğim, sil!" dedi bana

Karac'oğlan, sırrın kime danışır?
Siyâh zülfü mah yüzüne kıvrışır.
Ayrılanlar elbet bir gün kavuşur"
Ağlama sevdiğim, gül!" dedi bana

Karacaoğlan

KOŞMA 338

Yüceden mi geldin sen seher yeli
Daha dostum eller ile gezer mi?
Solmuş derler gül benzinin iziği,
Daha dostum eskisinden güzel mi?

O ne dedi, sen ne dedin varıncak?
Oğlan aşık mısın? Dedi görüncek
El kavuşturup divanına duruncak
Daha dostum eskisinden güzel mi?

Kolda götürürüm yavru baz gibi
Yüzerim göllerde boymul kaz gibi
Bahçandan açılan top nergiz gibi
Toplar toplar, dost zülfüne dizer mi?

Karac' oğlan, gider kendi yoluna
Çiğ ibrişim pek yakışır beline,
Divitin, kalemin almış eline;
O dost bizi defterine yazar mı?

Karacaoğlan

Koyun Meler Kuzu Meler

Koyun meler kuzu meler
Sular hendeğine dolar
Ağlayanlar bir gün güler
Gamlanma gönül gamlanma

Yiğit yiğide yâd olmaz
İyilerde ham sût olmaz
Bin kaygı bir borç ödemez
Gamlanma gönül gamlanma

Yiğit yiğidin yoldaşı
At yiğidin öz kardaşı
Sağlıktır cümlenin başı
Gamlanma gönül gamlanma

Yiğit yiğide yâr olur
Kötülerde ham sût olur
Kara gün ömrü az olur
Gamlanma gönül gamlanma

Nâçar Karac'oğlan nâçar
Pençe vurup göğsün açar
Kara gündür gelir geçer
Gamlanma gönül gamlanma

Karacaoğlan

Madem Dilber

Madem dilber meylin yoğudu bende
Ezelinden ikrar vermeyeydin
Muhabbettir güzelliğın nişanı
Uğrun uğrun bakıp gülmeyeydin

Siyah saçlarını eylesin perde
Beni sen uğrattın bin türlü derde
ben sendi halımda gezdiğim yerde
Çağırıp yağdigar vermeyeydin

Karacaoğlan der ki ey mahı mestim
Kaşla göz edersin benimi kestın
Severler güzeli darılma dostum
Darıldıysan güzel olmayaydın

Karacaoğlan

Menzil

Evvel sen de yücelerden uçardın
Şimdi enginlere indin mi gönül
Derya, deniz, dağ, taş demez geçerdin
Karada menzilin aldın mı gönül

Yiğitliğin elden gitti yel gibi
Damağımda tadı kaldı bal gibi
Hoyrak eli değmiş goncagül gibi
Bozulmuş bağlara döndün mü gönül

Hasta oldun yatağını istersin
Kadir mevlâm sağlığını göstereceğin
Cennet-i Aladan Bir köşk dilersin
Boynunun farzını kıldın mı gönül

Karacaoğlan der ki söyle sözünü
Hakka teslim eyle kendi özünü
El içinde karalama yüzünü
Yolun doğrusunu buldun mu gönül

Karacaoğlan

N` eyleyeyim Şu Dũnyanın Ziynetin

N` eyleyeyim Şu dũnyanın ziynetin,
Akibeti lũm olduktan geri?
İstemem bahçemde bũlbũller tsũn,
Benim gonca gũlũm solduktan geri.

öze idim dũğũmelerin dŐũnden,
Öpe idim gözlerinden, kaşından;
Güzelliğinin soyha kalsın başından
Ben inli, boranlı olduktan geri.

YalanmıŐ dũnyanın ötesi, yalan.
Felektir muradım elimden alan.
Mısr` a sultan olsam istemem kalan,
Dost ağılayıp dũŐman güldũkten geri.

Karac` oğlan der ki: Bu, ne hal bilmem?
GelmiŐim dũnyaya, bir daha gelmem.
Alem bir yan` olsa, o yari vermem,
Yarin gönlũ bende olduktan geri.

Karacaoğlan

Nasihat

Dinle sana bir nasihat edeyim
Hatırdan gönülden geçici olma
Yiğidin başına bir iş gelince
Onu yad ellere açıcı olma

Mecliste arif ol kelamı dinle
El iki söylerse sen birin söyle
Elinden geldikçe sen eylik eyle
Hatıra dokunup yıkıcı olma

Dokunur hatıra kendisin bilmez
Asilzadelerden hiç kemlik olmaz
Sen iylik etde ozayı olmaz
Darılıpta başa kakıcı olma

El arifdir yoklar senin bendini
Dağıtırlar tuzağını fendini
Alçaklarda otur gözet kendini
Katı yükseklerden uçucuolma

Muradım nasihat bunda söylemek
Size layık olan onu dinlemek
Sev seni seveni zay etme emek
Sevenin sözünden geçici olma

Karacaoğlan söyler sözün başarır
Aşkın deryasını boydan aşırır
Seni bir mecliste hacil düşürür
Kötülere konup göçücü olma

Karacaoğlan

Nazlı Yârdan Geldi Bana Bir Name

Nazlı yârdan geldi bana bir name
Eğer doğru ise kırdı belimi
Dediler ki yarini yad iller almış
Kadir Mevlam nasib eyle ölümü

Bülbüle söyleyin gülüne konsun
Beni yârdan eden Allah'tan bulsun
Sabreyle sevdiğim ilkbahar olsun
Terkeleyim vatanımı ilimi

Ak yâri gördükçe ağladım coştum
Al elinden dolu badeler içtim
Kötüler sandı ki ben yârdan geçtim
Ölmeyince çeker miyim elimi

Karac'oğlan derki konmadan göçmem
Her olur olmaza sırrımı açmam
Kötüler köprü olsa üstünden geçmem
Taşık suya uğradırım yolumu

Karacaoğlan

Nedendir?

Nedendir de kömür gözlüm nedendir
Şu benim geceler uyumadığım?
Çetin derler ayrılığın derdini
Ayrılık derdine doyamadığım

Dostun bahçesine yad eller dolmuş
Gülünü toplarken fidanın kırmış
Şunda bir kötünün koynuna girmiş
Şu benim sevmeye kıyamadığım

Kömür gözlüm seni sevdim sakındım
İndim has bahçeye güller sokundum
Bilmiyorum nerelerine dokundum
Bir belli haberin alamadığım

Karac'oğlan der ki yandım da öldüm
Her deliliği ben kendimde buldum
Dolanıp da kavil yerine geldim
Kavil yerlerinde bulamadığım...

Karacaoğlan

Nem Kaldı

Terkeyleyim seni hey kaşı keman
Vefası olmayan yârda ne kaldı
Hiç mi yok sevdiğim göğsünde iman
Beni mecnun eden yârda nem kaldı

Felek benden beter etsin hâlini
Ben ölürsem yadlar sarsın belini
Garip bülbül güle versin meylini
Figanım arttıran yârdan nem kaldı

Akar gözüm yaşı bir dem silinmez
Ko başım sağ olsun yâr mı bulunmaz
O yârın yanında kadrim bilinmez
Kadrimi bilmeyen yârda nem kaldı

Karacaoğlan der ki severim candan
Çan esirgemezdim cananım senden
İşittim sevdiğim vazgeçmiş benden
Giderim gurbete daha nem kaldı

Karacaoğlan

Nuh`un Gemisine Bhtan Edenler

Nuh`un gemisine bhtan edenler,
Yelken aıp yel kadrini ne bilir?
O Süleyman kuş dilini bilirdi,
Her Süleyman dil kadrini ne bilir?

Arap atlarında olur firkalar,
Kimi sarhoş yrr, kimi ırgalar.
Zibilliğe inip konan kargalar,
Has bahçede gl kadrini ne bilir?

Dünya benim diye zenginlik satan,
Helal ekmeğine haramlar katan,
Sonradan sonraya beğliğe yeten
Zalim olur, el kadrini ne bilir?

Karac`oğlan der ki: Belim büküldü,
Ağzım içinde dişim döküldü,
Nuh Nebi`nin haddesinden çekildi,
Saz almayan tel kadrini ne bilir?

Karacaoğlan

On Birinde Bir Yar Sevdim

On birinde bir yar sevdim
Yeni açmış güle benzer
On ikide şeker şerbet
Oğul vermiş bala benzer

On üçünde gözün süzer
Zülûfün gerdana düzer
Kargı kamış gibi uzar
Boyu servi dala benzer

On dördünde pek derbeder
Dostun ikrarını güder
Nere çekersen ora gider
Boynu toklu kula benzer

On beşinde yaşar yaşın
Her örnekten bağlar başın
Tenhalarda arar eşin
Tez alışkın tele benzer

On altıda kurt bilekli
Yüreği Hakka dilekli
Sağrısı yeşil örekli
Esen poyraz yele benzer

On yedide delidolu
Hiç bilmez gittiği yolu
Hasbahçenin gonca gülü
Kız turnada tele benzer

On sekizde geçer gücü
Kız oğlana bulur suçu
Gelinin ibrişim sacı
Kızın altın tele benzer

On dokuzda olur hasta
Zülûfleri deste deste
Gelin şeker şerbet tasta
Kız petekte bala benzer

Naçar Karac(a) oğlan naçar
Aşkın kitabını açar
Yığirmide vakti geçer
Geçmez akça pula benzer

Karacaoğlan

Ölüm Ardına Düşüp De Yorulma

Ölüm ardına düşüp de yorulma
Var git ölüm bir zaman da gene gel
Akıbet alırsın komazsın beni
Var git ölüm bir zaman da gene gel

Şöyle bir vakitler yiyip içerken
Yiyip içip yaylalarda gezerken
Gene mi geldin ben senden kaçarken
Var git ölüm bir zaman da gene gel

Çıkıp boz kurtlayın ulaşamadım
Yalan dünya sana çıkışamadım
Eşimle dostumla buluşamadım
Var git ölüm bir zaman da gene gel

Karac'oğlan der ki derdim pek beter
Bahçede bülbüller şakıyıp öter
Anayı atayı dün aldın yeter
Var git ölüm bir zaman da gene gel

Karacaoğlan

Ömrüm Uzun Eyle

Ömrüm uzun eyle Barı Hüda,
Hamd ü sena, şükür etmek isterim,
Çalışıp, kazanıp nefis taamlar
Dişlerim var iken yemek isterim.

Açıldı dehanım, söyler zebanlar.
Sana muhtaç bunca şahlar, gedalar.
Ay, yeşil hırkalar, türlü libaslar,
Böylece münasip geymek isterim.

Bir küheylan at ver, istemem eşek.
Üstü kaplan postu, tek olsun öşek.
Kuş tüyünden yastık, yumşak döşek,
Keçeler içinde yatmak isterim.

Bir güzel isterim, ahu bakışlı;
Gerdanı bir karış benli, nakışlı;
Inci dişli olsun, hem kara kaşlı;
Boynuna sarılıp yatmak isterim.

Kalk gönül, gezelim helv` alayına.
Ol helvalar da dişle kolayına.
Her akşam de piriñç pilavına,
Kahvaltıda ballı kaymak isterim.

Bamyayı severim, dolma hoş olur.
Ballı börek pişer, içi boş olur.
Hele zerdali yanında hoş olur,
Yedikçe karnıma koymak isterim.

İçli köfte gerek yola gidene,
Bumbar doldurması benzer harane.
Baklavayla börek şifa bedene,
Yedikçe ellerim yumak isterim.

Sütlü ile tek helise olaydı,
Tavuk kızartması sahna dolaydı,
O tel helvası da dişle kolaydı,
Aranmaz, üşenmez emek isterdim.

Kaz, turaç olmasa, günde yüz serçe.
Ya kuzu doldurması nere kaçça?
Seherden evvel de ekşili paça,
Limon bulunmaza somak isterim.

O güzel meyvalar bittiği zaman,
Toplayan, getiren cümleden heman.
Dediler lezzetli şol adı yaman,
Anında kabuğun soymak isterim.

Nerde kaldı şekerli kurabiye?
Ne demeli furun eti kebaba?

Bazılar da su mu katar şaraba?
Neme lazım, adın demek isterimç

Kocadım, ihtiyar oldum kardaşlar.
Halime rahm edin, bakın yoldaşlar.
Döküldü, ağızımda kalmadı dişler.
Yağlıca hoşmerim koymak isterim.

Yedirdin, içirdin hepsi de yalan.
Ahir ömrümüzü ederler talan.
Bu sözüm dinleyip nasihat alan,
İşitip tutanı duymak isterim.

Azrail göğsüme çöktüğü zaman,
Öyle bilin, halim perişan, yaman,
Bülbülüm kafesten uçtuğu zaman,
Cesedimi kabre koymak isterim.

Karac` oğlan der ki: Böyle kalaydım,
Zahir, batın muradıma ereydim.
Ol gün dahi cemalini göreydim,
Hakk` ın dıdarını görmek isterim

Karacaoğlan

Ötme, Turaç, Ötme; İşin Var Senin.

Ötme, turaç, ötme; işin var senin.
Şahan salıp avlanacak yer değil.
Vardım, gördüm, ağıyar göçmüş yurdundan;
Vatan tutup eğlenecek yer deyil.

Güzel, senin ak saraylı yurdun var;
Divitin var, kalemin var, ördün var;
Güzel, senin türlü türlü derdin var;
Hosça sallan, karşıdaki tor değil.

Bir düğme diktirem göğsün ağ ise.
Etrafı da lale, sünbül, bağ ise.
Eğer güzel bende gönlün yoğ ise,
Benim işim minnet ile zor değil.

Karac`oğlan der: Gezelim yurtları,
Söyleyim başa gelen dertleri,
Sevmeseydim senin gibi sertleri.
Ah, n`eyleyim, aklım başa yar deyil.

Karacaoğlan

Sabahtan Çıktım Da Seyran Yerine

Sabahtan çıktım da seyran yerine
Ay yıldız karşımda salınıp durur
Kadir Mevlam ben günahkar kulunum
Defterim elinde dürülüp durur

On iki yıldızın ucu terazi
Karıştı ülkere, gitti birazı
O mahşer yerinde aralar bizi
Hak mizan terazi kurulup durur

iki derler bu dünyanın kapısını
Yerden göğe inmiş anın yapısı
Korkulu yollarda sırat köprüsü
Ummanın üstünde salınıp durur

Karac'oğlan der ki, nedip nederler
Hak olan işleri beyan ederler
Zemanede doğru eğri söylerler
Ay, gün, yıldız gibi durulup durur

Karacaoğlan

Sabahtan Uğradım Ben Bir Güzele

Sabahtan uğradım ben bir güzele
Ala gözlerine sürmeler çekmiş
Taramış zülfünü dökmüş bir yana
Salıvermiş ince belin üstüne

Bir hoş durur eda naz gibi
Arkasında saçı tel tel saz gibi
Has bahça içinde top nergiz gibi
Karalar mı giydin al'ın üstüne

Alma alma yanakları al gibi
Boyu uzar gider selvi dal gibi
Seherde açılan gonca gül gibi
Sandım kan damlamış karın üstüne

Çıka çıka çıktım yoluna vardım
Verdiği çevreyi koluma sardım
Uğrunda ölümü göze aldım
Dİvanına durdum yolun üstüne

Çekiverdim gücün gücün içine
Al karanfil takmış sünbül saçına
Ömrümü koymuşum ferman bacına
Yarım sultan olmuş ilin üstüne

Karacaoğlan

Sana Dedim Allı Gelin Has Gelin

Sana dedim allı gelin has gelin
Suya gider sağ elinde tas gelin
Yedi yıldır ben sevdana düşeli
Kerem eyle şu sevdanı kes gelin

Zalim aşk elinden içmişim ağı
Senin için dolanırım bu dağı
Alam beliğine altın saç bağı
Tak saçına ince bele as gelin

Ben seni severim sen de seversen
İnsan olman el sözüne uyarsan
Çizme olam ayağına giyersen
Ökçesin de çamurlara bas gelin

Karac'oğlan der ki nic'olur halim
Yoluna dökülsün olanca malım
Giyin hint kumaş karşımda salın
Ko desinler şu yığidin has gelin

Karacaoğlan

Sarı Edik Geymiş Goncu Kısarak

Sarı edik geymiş goncu kısarak
Gidiyor da birim birim basarak
Anası huri de kızı beserek
Emirler'den bir kız indi pınara

Sarı edik geymiş goncu dizinde
Arzumanım kaldı ala gözünde
Böyle güzel m'olur köylü kızında
Emirler'den bir kız indi pınara

Meles gömlek geymiş vücudu nazik
Kollarını sıkmış altun bilezik
Aşnası kötüdür ceylana yazık
Emirler'den bir kız indi pınara

Karac'oğlan der ki n'olup n'olmalı
Keten gömlek geymiş kolu sırmalı
Anasın öldürüp kızın almalı
Emirler'den bir kız indi pınara

Karacaoğlan

Seherden Uğradım Dostun Köyüne

Seherden uğradım dostun köyüne
Hoş geldin sevdiğim in dedi bana
Tomurcuk memesin verdi ağzıma
Yorgunsun sevdiğim em dedi bana

Benim yârim gelişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
İbrişim kuşaklı ince bellidir
İnce bellerimi sar dedi bana

Benim yârim bana yalan söylemez
Söylerse de gıybetimi eylemez
El yanında ikrarını söylemez
Elleri uyut da gel dedi bana

Mestine de deli gönül mestine
Aşık olan gül gönderir dostuna
Telli mahramasın attı üstüme
Terlisin sevdiğim sil dedi bana

Karacaoğlan sırrın kime danışır
Siyah zülfü mah yüzüne kıvrışır
Ayrılanlar elbet bir gün kavuşur
Ağlama sevdiğim gül dedi bana

Karacaoğlan

Sevdiğim Arzımı Demekçin Sana

Sevdiğim arzımı demekçin sana
Bülbül söylediği dil gerek bana
Şu bağrım kül oldu hep yana yana
Onu söndürmeğe sel gerek bana

Yandım yakıldım ben bir ateşlere
Vardım da takıldım ben bir neştere
Delindi ciğerim kapandım yere
Beni kaldıracak el gerek bana

Haldan anlar isen haldaş olalım
Gurbet gezdi isen yoldaş olalım
Anasız babasız kardaş olalım
Ucu yar zülfünde yol gerek bana

Karac'oğlan der ki Bayburt elleri
Esip esip bize gelir yelleri
Burmalaşmış yar yüzünün telleri
Ona bağlayacak gül gerek bana

Karacaoğlan

Sevdiğim Dilber 1

Ala gözlerini sevdiğim dilber
Sevgini sevdamdan ayıramıyorum
Gündüz hayalimde, gece düşümde
Bana bir hal oldu bilemiyorum

Yaylanın hası da şu nazlı pınar
Aşnası olanlar yolları dener
Duramaz dillerim, nazlımı arar
Dilim tutup da duramıyorum

Nerde güzel görsem artıyor gamım
Genç yaşımda sağır oldu kulacağım
Her gün önümüzden geçer yolağım
Şimdi nerd'olduğum bilemiyorum

Karac'oglan da gördüğün öğer
Uzundur sacları topuğun döğer
Vermişler beş bini, bin daha değer
Kesilmiş bahası, alamıyorum

Karacaoğlan

Sevdiğim Dilber 2

Ala gözlerini sevdiğim dilber
Göster cemalini görmeğe geldim
Şeftalini derde derman dediler
Gerçek mi sevdiğim sormaya geldim

Gündüz hayallerim gece düşlerim
Uyandıkça ağlamaya başlarım
Sevdiğim üstünde uçan kuşların
Tutup kanatların kırmaya geldim

Senin aşkların gülmez dediler
Ağlayıp yaşını silmez dediler
Seni bir kez saran ölmez dediler
Gerçek mi efendim sormaya geldim

Senin işin yiyip içmek dediler
Yaran ile konup göçmek dediler
Göğsün cennet koynun uçmak dediler
Hak nasip ederse görmeye geldim

Mail oldum senin ince beline
Canım kurban olsun tatlı diline
Aşık olup senin hüsnün bağına
Kırmızı güllerin dermeye geldim

Karac(a) oğlan der ki işin doğrusu
Gökte melek yerde huma yavrusu
Söyleyim ben sana sözün doğrusu
Soyunup koynuna girmeğe geldim

Karacaoğlan

Sevdiğim Dilber 3

Ala gözlerini sevdiğim dilber
Kuğuya benzettim göller içinde
İnceciktir belin hilaldir kaşın
Selviye benzettim dallar içinde

Benim dostum gelişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
Güzel seven yiğitler de bellidir
Melil mahzun gezer iller icinde

Karşımızdan geçen acap yar mı ola
Benim gibi yaralanmış, zar mı ola
Benim sevdiceğim güzel var mı ola
Hakkın yarattığı kullar içinde

Karac(a) oğlan söyler biz de varalım
Kimler rakip olmuş biz de görelim
Halin hatırını anın soralım
Götürüp giderler salları icinde

Karacaoğlan

Sevdiğim Dilber 4

Ala gözlerini sevdiğim dilber
Sana bir sözüm var diyemiyorum
Bilmem deli miyim mecnun gezerim
Sırrımı yadlara veremiyorum

Ak memenden emdireceğim azıktır
Tarama zülfünü gönlüm bozuktur
Öksüzüm garibim bana yazıktır
Destursun koynuna giremiyorum

Helal olsun al yanaktan emdiğim
El uzatıp gonca gülün derdiğim
İnce belin usul boyun sardığım
Alışmış kollarım duramıyorum

Karac(a) oğlan der ki beyli paşalı
Aşk sevdası gözümde taşalı
Sen gibi güzele gönlüm düşeli
Uyuyup uykuya kanamıyorum

Karacaoğlan

Sevdiğim Dilber 5

Ala gözlerini sevdiğim dilber
Seni görmeyeli göresim geldi
Altun kemer sıkmış ince belini
Usul boylarını sarasım geldi

Küçücüksün güzel etme bu naazı
Ciğerime bastın ateşi kozu
Başına sokmuşun gülü nergisi
Yüzünü yüzüme süresim geldi

Aladır gözlerin karadır kaşın
Aradım cihanı bulunmaz eşin
Yaylanın kenarından beyazdır dosun
Uzanıp üstüne ölesim geldi

Karac(a) oğlan der ki bilirim seni
Adadım yoluna kurban bu canı
Koynunda beslesen ayvayı narı
Çözüp düğmelerin deresim geldi

Karacaoğlan

Sevdiğim Dilber 6

Ala gözlerini sevdiğim dilber
Su gelip geçtiğin yollar öğünsün
Kadir Mevlam seni öğmüş yaratmış
Kismetini olduğun kollar öğünsün

Hormelek var mı senin soyunda
Kız namazım kaldı usul boyunda
Kadir gecesinde bayram ayında
Üstüne gölg(e) olan dallar öğünsün

Horu kızlar sürmelemiş gözünü,
İlin aşiretin çeksin nazını
Kaldır perçemini görem yüzünü
Yüzüne dökülen teller öğünsün

Karac(a) oğlan der ki garibim garip
Garibin halinden ne bilsin tabip
Akşamdan soyunup koynuna girip
Boynuna dolanan kollar öğünsün

Karacaoğlan

Sinem Üstü Düğüm Olsun, Dağ Olsun

Elim ile yıktım, boşandı bendim.
Coşkun sular gibi çağlar, gezerim.
Yitirdim kendimi, bulmadım gitti.
Sevdası başımda ağlar, gezerim.

Sinem üstü düğüm olsunödağ olsun;
Çevre yanı mor sümbüllü bağ olsun;
İrak, yakın kömür gözlüm sağ olsun;
Hayalin gönlümde eğler, gezerim.

Benden selam olsun yedi benlime,
Yine gam, kasavet bastı gönlüme.
Saçım, başım yolup kendi eğnime
Geyik postlarını bağlar, gezerim.

Karac`oğlan der ki: Derdim deşmeğe,
Arzuhal yazdırdım, yare göçmeğe,
Aman deyip kapısına düşmeğe,
Dertli yüregimi dağlar, gezerim.

Karacaoğlan

Suya Giden Allı Gelin

-Suya giden allı gelin
Niçin böyle salınırsın?
Gelin bir su ver içeyim
Gelin kimin gelinisin

-Su değildir derdin
Görmek ise yeter gördün
Oğlan burda çokça durdun
Ağam gelir döğülürsün

-Döğülürsem döğüleyim
Söğülürsem söğüleyim
Gelin sana kul olayım
Ölürüm kanlım olursun

-Yaylaya göçmedin mi?
Soğuk sular içmedin mi?
Güzel görüp geçmedin mi?
Beni görüp delirirsin!

-Türlü yaylayı aşınca
Soğuk suları içince
Kocayıp vaktin geçince
Taşlar alıp döğünürsün

-Evlerinin önü solgan
Ağam görürsen korkan
Telli perçemlisin oğlan
Ne dedim ki darılırsın

Karac'oğlan sana vurgun
Döşlerin elmadan dolgun
Sevindirdin beni bugün
İnşallah cennet görürsün

Karacaoğlan

Ŗu Yalan Dünya'ya Geldim Geleli

Ŗu yalan dünya'ya geldim geleli
Tas tas içtim ağıları sağ iken..
Neden felek vermez benim muradım
Yandım gittim anam karlı dağ iken..

Barımazda deli gönül barımaz
Akar gözlerimin yaşı kurumaz
Bundan geru benim hükmüm yürümez
Asil oldum güzellere bey iken..

Karacoğlan der ki bakın gelene
mrmn yarısı gitti kalana
Sual eylen bizden evvel gelene
Kim varımış biz burada yoğuken.

Karacaoğlan

Ŗu Yüce Dağların Karı

Ŗu yüce dağların karı eridi
Ŗel oldu gidelim de bizim ellere
Yaylamızı lale sümbül bürüdü
Gel oldu gidelim de bizim ellere

Nazlı olur güzellerin eyisi
Deli gönül güzellerin delisi
Gayrı bizim elin kara çalısı
Gül oldu gidelim bizim ellere

Karacaoğlan derki gelir yazları
Güzel kimden aldın sen bu nazları
Ananın babanın acı sözleri
Bal oldu gidelim bizim ellere

Karacaoğlan

Şunda Bir Güzelin Salınışını

Şunda bir güzelin salınışını
Selviye benzettim, dallar içinde
İrmak kenarında, derya yüzünde
Kuğuya benzettim, göller içinde

Yörü güzel yörü, yolun basmazlar
Söyledip de şirin dilin kesmezler
Güzel sevmis deyi çekip asmazlar
Koy ben de söylenem diller içinde

Benim yarım gelişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
Eşinden ayrılan neden bellidir
Gezer melil melil iller içinde

Alına da deli gönül alına
Çiğerciğim aşk oduna deline
İller atlas geye, çıkıp salına
Ko, ben de kalayım çullar içinde

Karac'oglan der ki, isim zar m'ola
Aşk kemendi boynumuza dar m'ola
Acap yarım gibi güzel var m'ola
Hakk'ın yarattığı kullar içinde

Karacaoğlan

Türkü

Her sabah her sabah gelir geçerler
Dünyalar durdukça durası kızlar
Bir vefa görmedim kaşı karadan
Allah'ım muradı veresi kızlar

Kızlar güzel güzel aslı huriden
Yeryüzünü lale sümbül bürüden
Kasvetli gönlümün gamın eriden
Karanlık gecemin çirası kızlar

Donadaydım yeşil ile al ile
Beşliyeydim şeker ile bal
Boğum boğum al kınalı al ile
Gelin olup bize varası kızlar

Karac'oğlan bir sümbülcük yetirsem
Yetirsem de gölgesinde otursam
Kulağı küpeli bir yar getirsem
Babamın evine giresi kızlar

Karacaoğlan

Uçup Uçup Dağ Salından Gelirsin

Uçup uçup dağ salından gelirsin
Gelişin nereden yalnız ördek
Ben bilirim bizim ilden gelirsin
Söylesin bir kelam diliniz ördek

Ağlamışsın gözyaşını sileyim
Söyle derdin neyse ben de bileyim
Eğer yalnızsan yoldaş olayım
Daha çok irak mı iliniz ördek

Ağlamışsın gözlerinin yaşına
Uğramışsın zemherinin kışına
Alıcı kuş ile senin işin ne
Onda yaman olur haliniz ördek

Karac'oğlan der ki bir telin eğri
Sağ yanın sol yanın püskürtme benli
Boynunu çevirmiş bir yana doğru
Kaynar pınar olsun yolunuz ördek

Karacaoğlan

Üç Derdim Var

Vara vara vardım ol kara taşa
Hasret ettin beni kavim kardaşa
Sebep ne gözden akan kanlı yaşa
Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm

Nice sultanları tahttan indirdi
Nicesinin gül benzini soldurdu
Nicelerin gelmez yola gönderdi
Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm

Karac'oğlan der ki kondum göçülmez
Acıdır ecel şerbeti içilmez
Üç derdim var birbirinden seçilmez
Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm

Karacaoğlan

Üryan Geldim Yine Üryan Giderim

Üryan geldim gene üryan giderim
Ölmemeğe elde fermanım mı var
Azrail gelmiş de çan talep eyler
Benim can vermeğe dermanım mı var

Dirilirler dirilirler gelirler
Huzur-ı mahşerde divan dururlar
Harâmî var diye korku verirler
Benim ipek yüklü kervanım mı var

Er isen erliğin meydana getir
Kadir Mevlâm noksanımı sen yetir
Bana derler gam yükünü sen götür
Benim yük götürür dermanım mı var

Karac'oğlan der ki ismim öğerler
Ağu oldu bildiğimiz şekerler
Güzel sever diye isnad ederler
Benim Hak'tan özge sevdiğim mi var

Karacaoğlan

Var Git Ölüm

Ölüm ardıma düşüp de yorulma
Var git ölüm bir zaman da gene gel
Akıbet alırsın komazsın beni
Var git ölüm bir zaman da gene gel

Şöyle bir vakitler yiyip içerken
Yiyip içip yaylalarda gezerken
Gene mi geldin ben senden kaçarken
Var git ölüm bir zaman gene gel

Çıkıp boz kurtlayın ulaşamadım
Yalan dünya sana çıkışamadım
Eşimle dostumla buluşamadım
Var git ölüm bir zaman da gene gel

Karac'oğlan der ki derdim pek beter
Bahçede bülbüller şakıyıp öter
Anayı atayı dün aldın yeter
Var git ölüm bir zaman gene gel

Karacaoğlan

Viran Oldum Mor Sümbüllü Bağ İken

Şu yalan dünyaya geldim geleli
Tas tas içtim ağulari sağ iken
Kahpe felek vermez benim muradım
Viran oldum mor sümbüllü bağ iken

Aradılar bir tenhada buldular
Yaslandılar şıvgalarım kırdılar
Yaz bahar ayında bir od verdiler
Yandım gittim alkarlı dağ iken

Farımaz da deli gönlüm farımaz
Akar gözlerimin yaşı kurumaz
Şimden geri benim hükmüm yürümez
Azil oldum güzellere beğ iken

Karac'oğlan der ki bakın geline
Ömrümün yarısı gitti talana
Sual eylen bizden evvel gelene
Kim var imiş biz burada yoğ iken

Karacaoğlan

Yarda İnsaf Yoktur

Yarda insaf yoktur, bende yok derman
Yazık ki işlerim, Allah'a kaldı
Kaşları katlime yazıyor ferman
Kanlı kirpikleri kalbime daldı

Gözleri gönlüme zehir atıyor
Zülüfü süngüdür, cana batıyor
Şehit mezarında gönlüm yatıyor
Şevda kılıcını boynuma caldı

Aman Karac'oğlan aman, bunaldım
Aşkın çöllerinde şaşırđım kaldım
Bir püsküllü derdi başıma aldım
Bu azgın dert beni gurbete saldı

Karacaoğlan

Yardan Ayrıldım

Hey ağalar böyle m'olur
Hali yardan ayrılanın
İner ummana dökülür
Seli yardan ayrılanın

Gökte turnalar çekilir
İner yerlere dökülür
Onbeş yaşında bükülür
Beli yardan ayrılanın

Turnalar havadan geçer
Mah yüzlere nurlar saçar
Ah ile vah ile geçer
Günü yardan ayrılanın

Gül dikensiz bitmez imiş
Bülbül gülsüz ötmez imiş
İşe güce yetmez imiş
Eli yardan ayrılanın

Karacaoğlan geçmez dilek
Ateş aldı yandı yürek
Sağ yanında hazır gerek
Salı yardan ayrılanın

Karacaoğlan

Yâre Bir Ben Gerek

Yavru güzel olmak için
Yâre bir ben gerek bir ben
Aşık aklın almak için
Yâre bir ben gerek bir ben

Hançer almış destine
Beni öldürmek kastına
Beyaz gerdanın üstüne
Yâre bir ben gerek bir ben

Karacaoğlan çaresi ne
Melhem vurun yaresine
İki kaşın arasına
Yâre bir ben gerek bir ben

Karacaoğlan

Yayladan İnerken Bir Güzel Gördüm

Yayladan inerken bir güzel gördüm
Ağlar melil melil bilmem nedendir
Ak yerine karaları başına
Bağlar melil melil bilmem nedendir

Ağ'rır başım kulaklarım çınılar
Yaralarım göz göz oldu yeniler
Hastaların derdi vardır iniler
Sağlar melil melil bilmem nedendir

Kirmanı da kılıcınız kirmanı
Taştan dönmez mızrağının yalmanı
Böyle imiş padişahın fermanı
Dağlar melil melil bilmem nedendir

Karac'oğlan der ki dinlen sözümü
Aşk yoluna yandırırım özümü
Dökülmüş yaprağı kalmış üzümü
Bağlar melil melil bilmem nedendir

Karacaoğlan

Yaz Gelip De Beş Ayları Dolunca

Yaz gelip de beş ayları dolunca
Açılmış bahçenin gülleri güzel
Yaktı beni Fadime'nin nazarı
Zülüften ayrılmış telleri güzel

Elif'i dersin de nazlıdır nazlı
Esmeyi dersin de sırf ala gözlü
Söyletme Şerfe'yi bülbül avazlı
Söylüyor Zehra'nın dilleri güzel

Emne'yi der isen incedir ince
Bağdat'ın Mısır'ın gülleri konca
Eşşe'nin kaşı da kalemde ince
Sevmeye Hörü'nün belleri güzel

Döne güzelliğin halka bildirir
Kamer pınardan da kabın doldurur
Eşşe yürüyüşünde beni öldürür
Sevmeli Cennet'in boyları güzel

Karadan da Karac'oğlan karadan
Sürün çirkinleri çıksın aradan
Herkesi sevdiğ'ne vere Yaradan
Sevdiğim Meryem'in benleri güzel

Karacaoğlan

Yiğidin Eysisini Nerden Bileyim

Yiğidin eyisini nerden bileyim
Yüzü güleç, kendi yaman olmalı
Kasavet serine çöktüğü zaman
Gönlünün gamını alan olmalı

Benim sözüm yiğit olan yiğide
Yiğit olan muntazırdır öğüde
Ben yiğit isterim fırka dağıda
Yiğidin başında duman olmalı

Yiğit olan yiğit kurt gibi bakar
Düşmanı görünce ayağa kalkar
Kapar mızrağını meydana çıkar
Yiğidin ardında duran olmalı

Safi güzel olan, sol bazı kötü
Yiğidin densizi ey olmaz zatı
Gayet durgun ister silahı, atı
Yiğit el çekmeyip viran olmalı

KARAC'OGLAN derki, çile çekilmez
Hozan tarlalara sünbül ekilmez
Şak yabancı ile başa çıkılmaz
İçinden sıdk ile yanan olmalı

Karacaoğlan

Yine Dertli Dertli İniliyorsun

Yine dertli dertli iniliyorsun
Sarı turnam sinen yaralandı mı
Yoksa ciğerlerin parelendi mi
Hiç el değmeden ben iniliyorsun

Yoksa sana yâr düzen mi düzdüler
Tellerini sırmadan mı dizdiler
Perdelerin tel tel edip büzdüler
Allı turnam sinen yaralandı mı

Havayı deli gönül havayı
Ay doğmadan şavkı tutmuş ovayı
Türkmen kızı katarlamış mayayı
Çekip gider bir gözleri sürmeli

Kuru kütük yanmayınca tüter mi
Ak gerdanda çifte benler biter mi
Vakti gelmeyince bülbül öter mi
Ötüp gider bir gözleri sürmeli

Dere kenarında evler hurmayı
Kılavuz ederler telli turnayı
Ak göğsün üstünde ilik düğmeyi
Çözüp gider bir gözleri sürmeli

Karac'oglan der ki geçti ne fayda
Bir vefa kalmadı ok ile yayda

Karacaoğlan

Yine Sevda Geldi Serime

Yine sevda geldi serime
Koymazlar ki gidem kendi yoluma
El uzatman benim gonca gülüme
Allı turnam, harman dalı do'ndu' mu'

Sarı edik geymiş koncu dizinde
Arzumanım kaldı ala gözünde
Böyle güzel m'olur köylü kızında
Allı turnam, harman dalı do'ndu' mu'

Yiğitleri vardır ata binerler
Soğuk sulu yaylalara konarlar
Toprak tutmaz diye geri dönerler
Allı turnam, harman dalı do'ndu' mu'

Arap ata biner hep yarışrlar
Cirit oynarlar da ok atışrlar
Yine bir gün gelir yan bakışrlar
Allı turnam, harman dalı do'ndu' mu'

Karac'oğlan seni çağırır yine
Yiğit olan hançer sokar beline
Arzulayıp çıkar Bağdat çölüne
Allı turnam, harman dalı do'ndu' mu'

Karacaoğlan

Yürü Bire Yalan Dünya

Yürü bire yalan dünya
Şana konan göçer bir gün
İnsan bir ekine misal
Seni eken biçer bir gün

Ağalar içmesi hoştur
O da züğürtlere güçtür
Can kafeste duran kuştur
Elbet uçar gider bir gün

Aşıklar der ki n'olacak
Bu dünya mamur olacak
Haleb'i Osmanlı alacak
Dağı taşa katar bir gün

Yerimi serin bucağa
Suyumu koyun ocağa
Kafamı alin kucağa
Garip anam ağlar bir gün

Yer yüzünde yeşil yaprak
Yer altında kefen yırtmak
Yastığımız kara toprak
O da bizi atar bir gün

Bindirirler cansız ata
İndirirler tuta tuta
Var dünyadan yol ahrete
Yelgin gider salın bir gün

Karac'oğlan der nasıma
Çok işler gelir başıma
Mezarımın baş taşına
Baykuş konar öter bir gün

Karacaoğlan